

EBA/GL/2016/08

24/11/2016

Wytyczne

dotyczące ukrytego wsparcia dla
transakcji sekurytyzacyjnych

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą poinformować EUNB, czy stosują się lub czy zamierzą zastosować się do niniejszych wytycznych lub danego zalecenia lub podają powody niestosowania się do dnia 24/01/2017. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2016/08”. Informacje przekazują osoby upoważnione do informowania o niestosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych także należy zgłaszać do EUNB.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. W niniejszych wytycznych określono, co stanowi warunki rynkowe i kiedy struktura transakcji nie ma na celu udzielenia wsparcia w rozumieniu art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013². W wytycznych omówiono również szczegółowo wymogi dotyczące zgłaszania i dokumentacji, o których mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do wsparcia udzielanego sekurytyzacom przez instytucje sponsorujące i instytucje inicjujące w zakresie wykraczającym poza ich zobowiązania umowne omawiane szczegółowo w pkt 10, zgodnie z art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i określonymi tam warunkami. Niniejsze wytyczne nie mają wpływu na bieżącą ocenę przeniesienia istotnej części ryzyka w czasie trwania sekurytyzacji.

Adresaci

7. Niniejsze wytyczne skierowane są do właściwych organów określonych w art. 4 ust. 2 ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do instytucji finansowych określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Definicje

8. O ile nie ustalono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 mają takie samo znaczenie w niniejszych wytycznych.

3. Wykonanie

Data rozpoczęcia stosowania

9. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 marca 2017 r.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

4. Ukryte wsparcie

Istniejące zobowiązania umowne

10. Dowolną transakcję (dla uniknięcia wątpliwości ustala się, że termin ten obejmuje między innymi wszelkie zmiany dokumentacji sekurytyzacyjnej oraz zmiany kuponów, dochodu lub innych cech pozycji sekurytyzacyjnych) dokonywaną przez (i) instytucję sponsorującą lub (ii) instytucję inicjującą lub (iii), z zastrzeżeniem treści pkt 25, przez dowolny podmiot związany z instytucją inicjującą w zakresie sekurytyzacji lub odnośnych pozycji po zamknięciu danej sekurytyzacji, której zgodnie z warunkami dokumentacji sekurytyzacyjnej obowiązującymi przed dokonaniem takiej transakcji dana instytucja inicjująca lub, w odpowiednim przypadku, dana instytucja sponsorująca bądź dany podmiot związany z instytucją inicjującą:

(a) nie jest obowiązana(-y) dokonać na mocy zobowiązania umownego lub

(b) nie jest obowiązana(-y) dokonać zgodnie ze szczegółowymi warunkami danej transakcji na mocy zobowiązania umownego

należy uznać za dokonaną w zakresie wykraczającym poza istniejące zobowiązania umowne, należy zgłosić szczegółowe informacje na jej temat zgodnie z pkt 26 oraz należy przeprowadzić ocenę zgodnie z pkt 11 pod kątem tego, czy struktura danej transakcji ma na celu udzielenie wsparcia. Transakcje, które zgodnie z warunkami dokumentacji sekurytyzacyjnej obowiązującymi przed dokonaniem danej transakcji dana instytucja jest obowiązana dokonać zgodnie ze szczegółowymi warunkami danej transakcji na mocy zobowiązania umownego, stanowią istniejące wsparcie i nie podlegają zakazowi określonemu w art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Transakcje o strukturze, która nie ma na celu udzielenia wsparcia

11. Dla celów art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadkach, o których mowa w pkt 12 i 13, przy uwzględnieniu treści pkt 19, należy uznać, że dana transakcja nie jest transakcją o strukturze mającej na celu udzielenie wsparcia.

12. Z zastrzeżeniem pkt 25, w przypadku gdy dana transakcja jest realizowana przez instytucję sponsorującą, należy uznać, że nie jest ona transakcją o strukturze mającej na celu udzielenie wsparcia, jeżeli spełnia ona jeden z poniższych warunków:

(a) jest realizowana na warunkach rynkowych w rozumieniu pkt 15; lub

(b) jest realizowana na warunkach, które są korzystniejsze dla instytucji sponsorującej niż warunki rynkowe.

13. W przypadku gdy dana transakcja jest realizowana przez instytucję inicjującą, która przeniosła istotną część ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami bazowymi sekurytyzacji w rozumieniu art. 243 lub art. 244 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy uznać, że nie jest ona transakcją o strukturze mającej na celu udzielenie wsparcia, jeżeli spełnia ona następujące warunki:

(a) dana transakcja jest realizowana:

- i. na warunkach rynkowych w rozumieniu pkt 15; lub
- ii. na warunkach, które są korzystniejsze dla instytucji inicjującej niż warunki rynkowe; oraz

(b) (i) dana sekurytyzacja w dalszym ciągu spełnia warunki dotyczące przeniesienia istotnej części ryzyka określone w art. 243 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w odpowiednim przypadku, w art. 244 rozporządzenia, w rozumieniu niniejszych wytycznych i wytycznych EBA/GL/2014/05 w sprawie przeniesienia istotnej części ryzyka, albo (ii) jeżeli takie warunki nie są już spełniane, dana transakcja nie została dokonana w celu ograniczenia potencjalnych lub faktycznych strat inwestorów.

14. W przypadku gdy warunki dotyczące przeniesienia istotnej części ryzyka nie są już spełniane, dana instytucja inicjująca powinna posiadać fundusze własne w celu zabezpieczenia wszystkich sekurytyzowanych ekspozycji, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją.

Warunki rynkowe

15. Dla celów art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 należy uznać, że dana transakcja zostaje dokonana na warunkach rynkowych, jeśli warunki transakcji są takie, jakie byłyby w ramach normalnej transakcji handlowej, gdyby:

(a) nie istniała żadna wzajemna relacja pomiędzy stronami (w tym między innymi poprzez wszelkie szczególne obowiązki lub zobowiązania oraz wszelką możliwość kontroli lub wzajemnego wpływu); oraz

(b) każda ze stron:

- i. działałyby w sposób niezależny;
- ii. dokonywałyby transakcji z własnej woli;
- iii. działałyby we własnym interesie; oraz
- iv. nie dokonywałyby danej transakcji, kierując się względami ubocznymi, które nie dotyczą danej transakcji bezpośrednio (gdzie takie względy uboczne obejmują między innymi wszelkie ryzyko dla reputacji instytucji inicjującej lub instytucji

sponsorującej, które mogłoby powstać w przypadku niezrealizowania przez nią danej transakcji).

16. W ramach oceny, o której mowa w pkt 15, należy odpowiednio uwzględnić informacje dostępne dla stron w momencie dokonania transakcji, nie zaś takie, które stają się dostępne potem.

Przeniesienie istotnej części ryzyka

17. W ramach oceny transakcji zgodnie z art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wszelkie ustalenia co do tego, czy w dalszym ciągu spełnianie są warunki dotyczące przeniesienia istotnej części ryzyka określone w art. 243 lub, w odpowiednim przypadku, w art. 244 tego rozporządzenia, powinny być dokonywane zgodnie z niniejszymi wytycznymi oraz zgodnie z wytycznymi EBA/GL/2014/05 w sprawie przeniesienia istotnej części ryzyka.
18. Należy uznać, że dana transakcja unieważnia warunki dotyczące przeniesienia istotnej części ryzyka, jeżeli w jej wyniku ograniczenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem osiągnięte początkowo przez instytucję inicjującą przestaje być uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie. Należy uwzględnić następujące czynniki:
 - (a) ryzyko kredytowe instytucji inicjującej po podjęciu transakcji; oraz
 - (b) stopień wpływu transakcji na kapitał lub poziom płynności instytucji inicjującej.

Czynniki istotne dla oceny

19. W ramach oceny przeprowadzanej zgodnie z pkt 11 pod kątem tego, czy dana transakcja jest transakcją o strukturze mającej na celu udzielenie wsparcia, należy uwzględnić wszystkie istotne okoliczności, w tym kryteria przedstawione poniżej.
20. Czynnikiem, o którym mowa w art. 248 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (cena odkupu), należy stosować również w odniesieniu do transakcji innych niż odkup, a w takim przypadku należy uwzględnić kwoty do zapłaty lub, w odpowiednim przypadku, kwoty należne instytucji inicjującej lub instytucji sponsorującej. W przypadku wszystkich transakcji należy uwzględnić miary wartości rynkowej, w tym ceny kwotowane na aktywnych rynkach dla podobnych transakcji, do których instytucja ma dostęp w dniu pomiaru. W przypadku gdy zidentyfikowanie takich miar jest niemożliwe, należy uwzględnić dane wejściowe inne niż ceny kwotowane, bezpośrednio lub pośrednio obserwowalne dla danego składnika aktywów, a gdy zidentyfikowanie takich danych wejściowych jest niemożliwe, należy w dalszej kolejności uwzględnić nieobserwowalne dane wejściowe dla danego składnika aktywów. W przypadku nieobserwowalnych danych wejściowych dana instytucja inicjująca lub instytucja sponsorująca powinna przedstawić właściwemu organowi dowody dotyczące sposobu wyceny kwot jej należnych lub kwot do zapłaty oraz tego, które dane wejściowe zostały zastosowane. Ponadto instytucja inicjująca lub instytucja sponsorująca powinna wykazać, że taka ocena jest zgodna z jej procesem kontroli kredytowej i przyznawania kredytu. Należy uznać, że dana transakcja nie została przeprowadzona na warunkach rynkowych, jeżeli kwoty należne instytucji inicjującej lub, w odpowiednim przypadku, instytucji sponsorującej są w istotnym

stopniu niższe od odnośnej wartości rynkowej lub jeżeli kwoty do zapłaty ze strony instytucji inicjującej lub instytucji sponsorującej są w istotnym stopniu wyższe od odnośnej wartości rynkowej.

21. Czynniki, o którym mowa w art. 248 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (kapitał instytucji i jej poziom płynności przed odkupem i po nim), powinien również zostać uwzględniony jako istotny w przypadku transakcji innych niż odkup. Należy uznać, że warunki dotyczące przeniesienia istotnej części ryzyka przestają być spełniane, jeżeli w wyniku danej transakcji ograniczenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem osiągnięte początkowo przez instytucję inicjującą przestaje być uzasadnione proporcjonalnym przeniesieniem ryzyka kredytowego na osoby trzecie, co powinno mieć miejsce w przypadku, gdy dana transakcja ma – bezpośrednio lub pośrednio – istotny i negatywny wpływ na kapitał i poziom płynności instytucji inicjującej. W ramach takiej oceny należy uwzględnić między innymi zapisy księgowe dokonane przez uczestników transakcji w związku z daną transakcją oraz zmiany poziomu ich płynności.
22. W zakresie czynnika, o którym mowa w art. 248 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (dochody z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji), w przypadku gdy ekspozycje bazowe podlegające danej transakcji wykazują słabsze wyniki w stosunku do innych sekurytyzowanych ekspozycji lub zostają ujęte jako zagrożone, należy uznać, że dana transakcja nie jest realizowana na warunkach rynkowych, jeżeli takie słabsze wyniki albo spodziewane przyszłe dochody z tytułu danej ekspozycji w następstwie okoliczności, które spowodowały takie słabe wyniki, nie zostały odpowiednio odzwierciedlone w cenie zakupu lub odkupu.
23. W zakresie czynnika, o którym mowa w art. 248 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (dochody z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych), w przypadku gdy dane pozycje sekurytyzacyjne podlegające danej transakcji wykazują słabsze wyniki w stosunku do innych pozycji sekurytyzacyjnych lub zostają ujęte jako zagrożone, należy wziąć pod uwagę, czy (i) koszt działań podjętych w celu poprawy wyników takich pozycji sekurytyzacyjnych został w całości poniesiony przez właściwych inwestorów sekurytyzacyjnych oraz czy (ii) dana transakcja ma – bezpośrednio lub pośrednio – negatywny wpływ na instytucję, która w niej uczestniczyła.
24. W zakresie czynnika, o którym mowa w art. 248 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (wpływ wsparcia na straty, które jednostka inicjująca prawdopodobnie poniesie w stosunku do inwestorów), należy wziąć pod uwagę, czy spodziewane straty danej pozycji sekurytyzacyjnej w istotny sposób rosną lub zmniejszają się ze względu między innymi na zmiany ceny rynkowej danej pozycji, kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i ratingów pozycji sekurytyzacyjnych.

Zgłaszanie i dokumentacja

25. Określony w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymóg zgłoszenia właściwym organom każdej transakcji, niezależnie od tego, czy zapewnia ona wsparcie sekurytyzacji, należy stosować w odniesieniu do każdej transakcji dokonywanej przez instytucję inicjującą lub instytucję sponsorującą bądź spełniającej następujące warunki:

- (a) zostaje ona dokonana przez podmiot inny niż dana instytucja inicjująca, (i) który jest jednostką dominującą instytucji inicjującej, jednostką zależną instytucji inicjującej lub jednostką zależną jednostki dominującej instytucji inicjującej lub (ii) któremu dana instytucja inicjująca lub inny podmiot, o którym mowa w ppkt (i), udzielił(a), bezpośrednio lub pośrednio, finansowania, wsparcia lub instrukcji, bądź z którym zawarł(a) on(a) ustalenia dotyczące dokonania takiej transakcji; oraz
- (b) podlegałaby ona niniejszym wytycznym w przypadku, gdyby została dokonana przez instytucję inicjującą.

W przypadku gdy spełnione są warunki określone w pkt 25 lit. a) i b), transakcję należy poddać ocenie tak, jakby została ona dokonana przez instytucję inicjującą.

26. Zgłaszając transakcję zgodnie z wymogami art. 248 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 (doprecyzowanymi w pkt 25), instytucja inicjująca lub, w odpowiednim przypadku, instytucja sponsorująca powinna:

- (a) jeżeli jej zdaniem dana transakcja nie stanowi ukrytego wsparcia – przedstawić odpowiednie dowody świadczące o tym, że odpowiednie warunki określone w niniejszych wytycznych zostały spełnione; oraz
- (b) jeżeli transakcja jest realizowana przez jeden z podmiotów, o których mowa w pkt 25 lit. a) ppkt (i) lub (ii) – instytucja inicjująca powinna również przedstawić dokumentację dotyczącą rodzaju relacji pomiędzy instytucją inicjującą a danym podmiotem lub, w odpowiednim przypadku, udzielonego takiemu podmiotowi finansowania, wsparcia lub instrukcji bądź zawartych z nim ustaleń dla celów realizacji danej transakcji.